

да, който бѣше намалѣлъ отъ войната, убійството и робството.

Мухамедъ влѣзе въ Цариградъ по пладня прѣзъ пролома на Св. Романовата порта. Обыколенъ отъ воеводитѣ си той отиде право въ Света Софія, дѣто са чуди много на великолѣпната ѳ направа. По негова заповѣдь единъ мюезининъ, отъ върха на кървавитѣ стѣпала на св. олтарь, по-выка Мюслюманитѣ на молитва. Тѣй са овети царуванье-то на Исляма въ новата му столица.

Побѣгнжлитѣ на всякъдѣ Гърци по заповѣдь на Султана са завърнжжж въ Цариградъ. Тѣ намѣрижжж покровителство отъ Мухамеда, имотитѣ си опазихжж и получихжж свобода за извършванье-то на Богослуженіето си. Самъ Мухамедъ присѣтствува на тържественното избиране на патриарха и му подари една патерица обкычена съ діаманты, въ знакъ на двойната власть, гражданска и черковна, що бѣ призванъ да извършва надъ еднородцитѣ си. Послѣ той го придружи до вратата на палата си, като заповѣда на голѣмцитѣ да го придружатъ по-нататѣкъ.

Тѣй Гръцитѣ въ Цариградъ образувахжж една отдѣлна община и си са управлявахжж самостоятелно подъ надзирателството на Патриарха. Владыцитѣ по вѣнъ въ епархіитѣ и-махжж сжщитѣ прѣимуществва конто и Патриарха; всички сждбы на Христіанитѣ, каквито и да были, са разгледвахжж отъ тѣхъ и отъ сѣвѣта, който ги окржжаваше. Едничкыятъ данѣкъ на когото бѣхжж подложени побѣденитѣ бѣ харача, отъ който духовнитѣ бѣхжж исключены.

Укрѣпеніята на Галата быхжж съборены, но Генуезытѣ упазихжж по-напрѣшнитѣ си търговески прѣимуществва. “Завоеванье-то на Цариградъ, казва единъ турески историкъ, бы ключъ, който отвори ключалницата на много мжчны нѣща.” Дѣйствително, слѣдъ туй прѣвземанье Мухамедъ II извърши всички завоеванія предприеты а недовършены въ царуваніята на предшественицитѣ му. Таквызъ бѣхжж съвършенното подчиняванье на Гръція, Влашко, Сърбско, Босна, Албанія, Кржмъ, по-първитѣ островы въ Архипелагъ;